

Predmet: Srebrenica (okr. Nedeljko Milidragović i dr.)

Viši sud u Beogradu – Odeljenje za ratne zločine

Broj predmeta: K. Po2 3/17

Krivično delo: ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz čl. 142 st. 1 KZ SRJ u saizvršilaštvu, u vezi sa čl. 22 KZ SRJ

Glavni pretres: 20.05.2019.

Ispitivanje svedoka izvršeno je putem video-konferencijske veze sa Okružnim sudom u Trebinju.

Ispitivanje svedoka Duška Jevića

Svedok odbrane Duško Jević pravosnažno je osuđen presudom Apelacionog odeljenja Suda Bosne i Hercegovine na kaznu zatvora u trajanju od 20 godina zbog krivičnog dela genocida (pomaganje). U vreme kritičnog događaja nalazio se na dužnosti pomoćnika komandanta Specijalne brigade policije MUP-a RS (SBP) i komandanta Centra za obuku Jahorina Specijalne brigade policije (Centar). Od optuženih poznaje samo Nedeljka Milidragovića, sa kojim je pre rata radio u Sarajevu u Jedinici specijalne policije, a kasnije u SBP. U Centru je bila organizovana i obuka lica koja su početkom leta 1995. godine na Jahorinu prisilno dovedena iz Srbije, tzv. dezertera. Oni su u Centru bili raspoređeni u dve čete od po tri voda. Komandir prve čete bio je Mendeljev Đurić zvani Mane, a komandir druge čete Neđo Ikonić. Instruktori, koji su bili profesionalni radnici MUP-a, u isto vreme su vršili i funkciju komandira vodova, od kojih se seća optuženog Milidragovića, Jefte Dodera, Ljubana Popržena i Radojkovića. Dana 11. jula 1995. godine dobili su naredbu od Ljubiše Borovčanina (tada zamenika komandanta Specijalne brigade policije RS) da se upute na područje Srebrenice. Krenuo je sa prvom četom i došli su u mesto Bjelovac, gde su bili smešteni u prostorije osnovne škole. Iste večeri dobili su zadatak da sutradan odu na područje Potočara i obezbeđuju civile. Ujutru, 12. jula 1995. godine, išli su zajedno sa pripadnicima SJB Zvornik. Dobili su zadatak da obezbeđuju civile do momenta njihove evakuacije, a drugi deo zadatka je bilo obezbeđenje putne komunikacije Bratunac–Konjević Polje. Na obezbeđenje putne komunikacije došla je i druga četa sa Jahorine. Tog dana je počela evakuacija civila iz Potočara i trajala je do popodnevnih sati 13. jula 1995. godine. Civile u Potočarima su obezbeđivali da ih niko ne bi dirao. Naime, imao je od ranije informacije o delovanju 28. divizije Armije BiH, koja je delovala iz Srebrenice. Pripadnici ove divizije nisu bili razoružani, pa su upadali u okolna srpska sela u kojima su pljačkali i ubijali civilno stanovništvo. Tako je popaljeno celo srpsko selo Višnjica. U takvoj situaciji, postojala je opravdana bojazan da bi moglo doći do osvete i zbog toga su civili obezbeđivani sve dok nisu evakuisani. Na putnoj komunikaciji su se nalazili i pripadnici vojske RS. U večernjim časovima 13. jula 1995. godine otišao je u Bijeljino i vratio se 14. jula. Javio se Borovčaninu, koji ga je tada obavestio da se desio incident. Tada je došlo do sukoba između pripadnika policije iz odreda Šehovići i zarobljenih u hangaru. Oko podneva je obišao putnu komunikaciju i pred hangarom u Kravici je, krećući se vozilom, primetio hrpu sena, jedan kamion i jedan utovarivač. Tom prilikom u blizini hangara nije primetio pripadnike svoje jedinice – njih je video na putnoj komunikaciji zajedno sa pripadnicima PJP iz Zvornika. Odluku o raspoređivanju duž komunikacije mogao je doneti komandant Bratunačke brigade, a onda ih je raspoređivao

Borovčanin, koji je tada komandovao celokupnom policijom. Niko od njegovih komandira vodova nije ga obavestio da se dogodio incident, niti mu je poznato da je neko od njih naređivao ubistva zarobljenika. Dana 16. jula 1995. godine dobili su naredbu da vrše pretres terena zajedno sa vojskom. Drugog dana predala se jedna veća grupa, koja je upućena u pravcu Zvornika. Zarobljenike je prevozila vojska, koja nije imala obavezu da ih obaveštava gde se zarobljenici odvoze. Tokom boravka na terenu imao je saznanja da se oko 5.000 vojnika Armije BiH na čelu sa Tursunovićem i oko 10.000 civila kreće iz Srebrenice u pravcu Tuzle. Područjem kuda su se oni kretali vodile su se borbe. Bilo je incidenata i na samoj komunikaciji Bratunac–Konjević Polje – prema saznanjima, jedan policajac je poginuo, a nekoliko ih je bilo ranjeno. Teren su napustili 18. jula 1995. godine. Tokom boravka na terenu nije izdao ni jednu protivzakonitu naredbu, profesionalno je radio svoj posao i obezbedio je da ljudi iz Potočara odu tamo gde su želeli. O kritičnom događaju čuo je kasnije. Dok su bili na terenu, naišli su na dva pokvarena transportera UNPROFOR-a, pa je optuženom Milidragoviću izdao naređenje da te transportere sa svojim ljudima popravi i prebaci u bazu policije RS u Janji. Milidragović je bio specijalista za oklopna vozila, pa mu je iz tog razloga i poverio ovaj zadatak. Vreme prebacivanja transportera mu nije poznato. Milidragović je bio starešina jednog od vodova i mogao je da sprovodi naredbe Borovčanina koje mu je prenosio svedok ili Mendeljev Đurić. Po liniji komandovanja, optuženi Milidragović nije mogao sâm doneti odluku o ubistvima zarobljenika, a svedoku nije poznato šta je isti samovoljno uradio, niti da li je takvo naređenje dobio od Borovčanina. O ubistvima zarobljenika u hangaru u Kravici saznao je tek na svom suđenju, dok službenu informaciju o tome nije imao.

Sledeći glavni pretres zakazan je za 12. i 13. juni 2019. godine, sa početkom u 14:30 časova.